Sygn. akt IV U 139/18

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 07 października 2019 roku w Ś.

sprawy z odwołania ***Z. Ł.***

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...) z dnia 09.04.2018 roku

przy udziale (...) z o.o. w Ś.

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. (...) z dnia 09.04.2018 roku w ten sposób, iż przyznaje powodowi Z. Ł. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 02.11.2017 roku w wysokości należności za 15% uszczerbku na zdrowiu tj. w kwocie 13 755 zł.

UZASADNIENIE

Powód Z. Ł. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 9 kwietnia 2018r. wskazując, iż okoliczności zdarzenia nie były takie, jak opisano w protokole powypadkowym.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania od decyzji i zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów procesu. Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana wskazała podstawę prawną decyzji podnosząc, iż wyłączną przyczyną wypadku było naruszenie przez powoda przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia. Jak wskazano podczas szkoleń na operatora suwnicy wnioskodawca był informowany, ze prowadzenie , stabilizowanie ręką kołyszących ładunków jest zabronione.

Zatrudniająca powoda (...) sp. zo.o. sp. k. w Ś. przychyliła się do stanowiska organu rentowego.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód zatrudniony był w (...) sp. z o.o. sp. k. w Ś. na podstawie umowy zlecenia od 1 listopada 2017 roku do 30 listopada 2017r. na stanowisku pracownika porządkowego. W tym samym zakładzie zatrudniony był J. S. jako pracownik umysłowy do przygotowywania dokumentacji technicznej i konstrukcyjnej na urządzenia produkcyjne.

W dniu 2 listopada 2017r. J. S. przekazał powodowi polecenie dyrektora produkcji Z. B. o konieczności uprzątnięcia części hali nr 3. W tym celu należało sprzątnąć mniejsze elementy oraz dokonać przewiezienia przy pomocy suwnicy pomostowej natorowej marki K. (...), typ (...) 2 teowników metalowych długości 7m. i wadze 1600 kg szczepionych ze

sobą punktowo przy pomocy spoiny. Powód zadanie miał wykonać samodzielnie. J. S. pomógł powodowi podwiesić dwuteowniki podwisiem łańcuchowym w jednym punkcie ciężkości na środku. Powód włączył pilot i spoza strefy podnoszenia słupów rozpoczął ich podnoszenie, a następnie jazdę do przodu. W dalszych czynnościach uczestniczył już tylko powód.

Kiedy do przejechania pozostało jeszcze około 1,5-2m. powód zatrzymał suwnicę, podszedł do słupów, aby przewożony ciężar ustabilizować i skupił uwagę na pilocie. Na skutek rozszczepienia się spoin szczepnych doszło do pęknięcia dwuteownika, który wytrącił powodowi pilot z ręki, palec wskazujący lewej ręki dostał się pomiędzy krawędzie , powód poczuł ból.

Dowody: akta ZUS – w załączeniu,

zeznania świadka J. S. k. 26v. (e-protokoł k. 28) , 47v. (e- protokół (...))

zeznania powoda(częściowo)

zeznania świadka Z. B. k. 48v.-49 (e- protokół k. 50)

Zdarzenie badane było przez Państwową Inspekcje Pracy, Urząd Dozoru Technicznego i Prokuraturę Rejonową w Świdnicy.

Dowód:

sprawozdanie z badań i ustalenia przyczyn nieszczęśliwego wypadku przy urządzeniu technicznym k.41-46

protokół kontroli PIP (akta w załączeniu)

akta Ds. 1947.2017 (w załączeniu)

Jeszcze w dniu zdarzenia, kiedy powód wróci l do zakładu po amputacji i zaopatrzeniu rany, inspektor bhp B. K., ustalała z powodem przebieg zdarzenia. Protokół został przedstawiony powodowi do zapoznania, w protokole wpisano, iż powód przytrzymywał belki w trakcie transportu powód napisał, że się nie zgadza. Przedstawiał inne wersje zdarzenia.

Dowód: zeznania świadka B. K. k. 48 (e-protokół k. 50)

zeznania powoda k.49 (e-protokół k. 50)

Powód przechodził szkolenia bhp i obsługi suwnicy.

Dowód: zeznania świadka B. K. k. 48 (e-protokół k. 50)

zeznania powoda k.49 (e-protokół k. 50)

Zgodnie z pkt 5.5 instrukcji operatora dźwigu K. prowadzenie lub stabilizowanie zawieszonych ładunków bezpośrednio za pomocą rąk jest zabronione. Przy przyjęciu, iż powód asekurował podczas jazdy suwnicy ręką transportowany ładunek należałoby przyjąć, iż naruszył w/w postanowienie instrukcji, jeśli nie- byłoby to wówczas niefortunne zdarzenie o charakterze losowym – związane z uszkodzeniem spoin szczepnych transportowanych belek, które spowodowały, iż jeden z teowników przemieścił się do góry w stosunku do drugiego, co doprowadziło w konsekwencji do urazu.

Dowód: opinia biegłego bhp k.75-79

Długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda na skutek wypadku przy pracy wobec częściowej amputacji paliczka bliższego palca II ręki lewej, stanie po zranieniu palca III ręki lewej z następowym deficytem zginania w zakresie stawu MP, zaburzenia czucia w zakresie palców II i III oraz blizny pooperacyjnej wynosi 15%.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii k.98

Ustaleń stanu faktycznego sad dokonał w oparciu o powołane w sprawie dowody, przy czym za nieudowodnione przez powoda uznał sąd jakoby J. S. miał przytrzymywać przewożone przez powoda elementy. Postępowanie nie wykazało również, aby powód- poza próbą stabilizacji elementów po zatrzymaniu suwnicy na ok. 1,5m przed miejscem składowania teowników podtrzymywał je w czasie ruchu suwnicy. Zaprzecza temu powód, a jego zeznania w tym zakresie pozostają w korelacji z zeznaniami świadka J. S., który zeznał, iż powód oddalił się poza strefę ruchu, kiedy uruchomił pilot suwnicy. Wprawdzie protokół powypadkowy zawiera informację , iż powód podtrzymywał transportowane elementy, jednak powód nie zgodził się z ustaleniami protokołu, zaś podpisane przez niego wyjaśnienia pochodziły z dnia 2 listopada 2017r., czyli z dnia zdarzenia, podczas którego u powoda doszło do amputacji palca i innych obrażeń, wobec czego nie należało do wyjaśnień tych przywiązywać tak wielkiej wagi, w szczególności, iż powód w dniach odleglejszych od zdarzenia próbował wskazać przebieg zdarzeń, jaki jego zdaniem faktycznie miał miejsce.

Co do postępowań innych organów sąd nie jest związany poczynionymi tam ustaleniami. Ponadto Państwowa Inspekcja Pracy w tym zakresie oparła się na dokumentach z postępowania prowadzonego przez pracodawcę- nie prowadzono tam własnych dowodów, a postępowanie Prokuratury i Dozoru (...) prowadzone było w kierunku badania ewentualnych uchybień pracodawcy dla skutków wypadku.

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 Ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz.U. z 2017 roku, poz. 1773) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy – ust. 2; za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie – tak ust. 3; oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji – ust. 4 cytowanego przepisu.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym było, że zdarzenie mające miejsce w dniu 2 listopada 2017 roku stanowiło wypadek przy pracy według definicji wskazanej w art. 3 ust. 1 cytowanej Ustawy. Spornym pozostawało jednak, czy powód przyczynił się i w jakim stopniu do spowodowania tegoż wypadku.

Zgodnie z art. 21 ust. cytowanej Ustawy świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługują ubezpieczonemu, gdy wyłączną przyczyną wypadków, o których mowa w art. 3, było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

Wbrew stanowisku strony pozwanej zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, wskazuje, że do wypadku doszło na skutek rozszczepienia się spoin szczepowych i to ono stało się bezpośrednią przyczyną urazu powoda. Ponadto postępowanie nie wykazało, aby powód naruszył przepisy dotyczące ochrony życia i zdrowia poprzez trzymanie teowników w czasie pracy suwnicy. Nawet jednak gdyby tak było, to -jak wskazano wyżej -nie byłaby to wyłączna przyczyna wypadku. Ponadto nie ustalono z całą pewnością, iż powód wiedział o zakazie z pkt 5.5

instrukcji- najprawdopodobniej nie- skoro stabilizowanie uznawał za wręcz niezbędne przytrzymywanie detali w razie potrzeby(vide zeznania powoda k. 27v.)

Tym samym nie zaistniały przesłanki z art. 21 powołanej ustawy wyłączające uprawnienia powoda do świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego, gdyż przepis ten wymaga aby udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa i stanowiło wyłączną przyczyną wypadku, a tego w niniejszym stanie faktycznym nie wykazano.

Tym samym powodowi przysługuje prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w dniu 2 listopada 2019 roku.

Wysokości stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ustala się według załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania.

Stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy w zakresie ustalenia uszczerbku na zdrowiu wymagało wiadomości specjalnych, jakimi Sąd nie dysponował i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego sądowego. Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego z dziedziny chirurgii ogólnej. Jak wynika z tej opinii - wypadek przy pracy skutkuje u powoda trwałym uszczerbkiem na zdrowiu w wysokości 15%.

Mając powyższe na uwadze oraz uwzględniając wysokość kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadków przy pracy lub choroby zawodowej, o których mowa w art. 12 i art. 14 ust. 1-4 Ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym w wysokości obowiązującej w dacie ustalenia uszczerbku przez sąd tj. 917 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, na podstawie art. 477^{14}§2 kpc orzeczono o zmianie zaskarżonej decyzji, jak w sentencji wyroku.